

MÉS INFORMACIÓ

https://llegim.ara.cat/critiques-literaries/conjurar-l-absencia-eva-piquer-club-editor_1_4638330.html
<https://www.ccma.cat/3cat/eva-piquer-ens-presenta-la-novella-aterratge/video/6200904/>

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 12 78 33

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>
<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobem el dia:
21 de març de 2024, 21:15 h.
Moderador: Andreu Loncà

EVA PIQUER *Aterratge*

Barcelona, 1969

Eva Piquer és escriptora i periodista. Als anys noranta va treballar de corresponsal per a diversos mitjans catalans als EUA i des del 2014 edita i dirigeix el digital cultural *Catorze*. Ha rebut premis i reconeixements per la seva obra literària i periodística, com el Josep Pla l'any 2002 per la novel·la *Una victòria diferent*, i el Premi Atlàntida l'any 2006 com a millor articulista en llengua catalana.

“Molta gent em pregunta quan i on presentaré «Aterratge». No en faré presentacions, no crec que sigui un llibre per parlar-ne gaire en veu alta. Tampoc concedeixo entrevistes sobre el llibre, tret d'un parell d'excepcions. La novel·la toca un tema íntim, delicat, tot el que volia dir sobre el tema ja ho he escrit. Ara és el torn dels lectors. M'agrada que el llibre es llegeixi, que es recomani, que faci el recorregut que hagi de fer. Notar que té sentit haver-lo escrit i haver-lo publicat. I aquesta setmana arriba el març i ja ve la primavera i aviat farà temps de tornar al mar.”

(@evapiquer, Instagram, 26 de febrer).

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Eva Piquer després de Tot Allò

Eva Piquer torna a la novel·la després de vint anys amb 'Aterratge'

L'any 1973, un C-117-D, un avió de l'exèrcit nord-americà que sobrevolava Islàndia, va haver de fer un aterratge d'emergència a la platja de Sólheimasandur. El jove pilot, Gregory Fletcher, que en el moment de l'aterratge tenia 26 anys, és avui

un advocat de més de 70 anys i s'ha prestat a explicar a Eva Piquer com va anar aquella aventura amb l'única condició que no la converteixi en una ficció. *Aterratge* trenca el relat documentat d'aquell accident miraculós en què ningú va prendre mal amb el viatge que la protagonista de la novel·la fa a Islàndia per visitar la cabina de l'avió, avui convertit en una atracció turística i un punt de pelegrinatge no exempt d'èpica i de perill. L'excursió a Sólheimasandur s'emmarca en un viatge més gran, que ens explica l'arc vital d'una dona que intenta reconstruir-se a si mateixa, renéixer després de la mort d'una persona molt propera. Després del que ella anomena eufemísticament 'Tot allò'.

Si bé el relat de Gregory Fletcher és el contrapunt indolor de l'experiència de la narradora, és tan real com el seu dol i ajuda a contenir la història d'*Aterratge* dins un marc autobiogràfic i a intensificar l'efecte de realitat. Aquestes dues línies argumentals, el relat de l'aterratge de 1973 i el viatge a Islàndia quasi cinquanta anys després, estan relligades amb la introspecció de la protagonista, que veu en les despulles de l'avió sinistrat una metàfora de la seva situació personal i una mena de ventre de la balena des del qual renéixer. "L'esquelet del C-117-D com a lloc on replegar-me per poder tornar a volar", escriu.

La protagonista recupera les ganes de viure mentre es va desprenent de capes de dolor, pors velles i records que són rèmores del passat. El viatge a Reykjavík li farà veure que necessita mudar de pell: deixar el pis de la seva antiga vida i buscar una casa lluminosa amb terrassa i finestres ben amples. L'autora punteja el relat amb reflexions que podrien ser entrades de dietari, notes de lectura, breus apunts del natural, observacions fragmentàries que potencien la sensació que som davant les runes d'un enderroc provocat per un meteorit, però que alhora sostenen la tensió emocional del text.

A *Aterratge* no hi trobareu una vídua esplaiant la pena ni mercadejant amb el dol, cap deix d'auto commiseració o d'exhibicionisme sentimental, cap flirteig amb el pensament positiu propi de l'autoajuda, ni tampoc cap rastre de nostàlgia conjugal, sinó un relat lluminós de supervivència en què l'amor acaba traient petroli del dolor i on el que més importa és la veritat, "l'única cosa que val la pena perquè no et pot fallar", com deia Katherine Mansfield.

Piquer no dissimula que les circumstàncies de la protagonista siguin tan semblants a les seves. Al capdavant, Fletcher li ha demanat que no faci una novel·la. Ara bé, l'expressió del dol és intensa però continguda, eloqüent però lacònica. L'aventura de l'avió la vincula a una vivència col·lectiva i el viatge a Islàndia li permet sortir del nostre marc local, que com tots sabem pot arribar a ser claustrofòbic. Piquer recull una frase de Faulkner que capta amb exactitud el moment vital que viu la protagonista: "No pots nedar cap a nous horitzons fins que no tens el coratge de perdre de vista la costa".

Aterratge no és només l'atestat d'un accident i d'una refundació vital sinó també l'expressió d'una purga personal que marca l'inici d'una nova etapa. Piquer deixa ben clara aquesta voluntat de fer net a l'eixuta nota biogràfica de la solapa del llibre, on no fa constar cap obra seva anterior excepte la fundació de *Catorze. Incipit Vita Nuova*.

Bernat Puigtobella, editor de *Núvol*

03/02/2023 *Faves Tendres* #157